

РЕШЕНИЕ

№ 1971

гр. София, 26.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 03.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **5940** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на В. БГ Е., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н С., [улица], представлявано от управителя В. И. Л., чрез адвокат В. Н. С., срещу Решение към митническа декларация М. 20BG002002024661R2/07.02.2020 г. с рег. № 32-163728/10.06.2020 г. на директора на Териториална дирекция С. морска на Агенция Митници.

С жалбата се изразява искане за отмяна на процесното решение, като неправилно и незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон, немотивираност и необоснованост. Развиват се аргументи, че в решението не се съдържа какъвто и да било оценъчен анализ на представените от жалбоподателя документи, удостоверяващи търговските взаимоотношения на дружеството с доставчика на процесните стоки. Излагат се доводи, че не са обсъдени, представените документи (основни и допълнителни), не е направен обстоен анализ на тяхното съдържание. Освен това от митническия орган не е взета предвид и не е обсъдена информацията за формиране на цената на вътрешния пазар, представена от В. БГ Е.. Изтъква се, че не е ясно и с каква цел е изисквана информация за цената, на която стоката се реализира на вътрешния пазар, при положение че от значение за определяне на митническата стойност е не цената по последващите продажби - след реализацията на вноса, а продажната цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. На следващо място се сочи, че

митническите органи не са установили факти, породили основателни съмнения, че декларираната митническа стойност не представлява общата платена или подлежаща на плащане сума за внос на стоката по процесната декларация. В този смисъл се твърди, че изложените в процесното решение мотиви относно наличието на съмнения в договорната стойност на стоката за изцяло бланкетни. Излагат се доводи, че във всички случаи, при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. Застъпва се становището, че неоснователно митническите органи са се позовали на статистическите данни за митническата стойност на стоки по код по КН 05040000 с произход Н. З. от сайта на Европейската комисия, тъй като от същите не може да се извърши преценка дали се касае за средностатистическите цени именно за сходни стоки, доколкото липсват данни за търговската марка/производител, качеството на стоките и търговското равнище. В жалбата се излагат аргументи и, че не са налице „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447, както и че не е спазена процедурата по чл. 144 от същия регламент, вр. чл. 74, § 3 от МК за определяне на митническата стойност по процесния внос въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията, член VII от Общото споразумение и глава 3, дял II от МК. Твърди се също, че в конкретния случай е приложен чл. 74, § 3 от МК, но от митническият орган не са изложени съществени обстоятелства, които да изключат приложението на вторичния метод по чл. 74, § 2, б. „а“ и „б“ от МК, вр. с чл. 141, § 1, предл. последно от Регламента за изпълнение - въз основа на договорна стойност на „идентични“ или „сходни стоки“, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Сочи се, че в резултат на опорочената процедура и в противоречие с чл. 35 от АПК, във връзка с чл. 220 от ЗМ, митническият орган не е обсъдил всички факти и обстоятелства от значение за случая, като е формирал извода си за занижаване на декларираната митническа стойност и по - висока цена на внесените стоки при необоснована преценка на релевантните доказателства, обосноваващи изключването на чл. 70 и прилагането на методите по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 съобразно предвидената в нормата последователност. Иска се отмяна на Решение рег. № 32-163728/10.06.2020 г. към Митническа декларация М. 20BG002002024661R2/07.02.2020 г., на директора на ТД С. морска като незаконосъобразно, поради липсата на мотиви и допуснато нарушение на материалния закон, както и поради съществени нарушения на процесуалните правила. Жалбоподателят, редовно призован за съдебното заседание се представлява от адв. Г., която поддържа доводите, изложени в жалбата, както и искането актът да бъде отменен. Претендира присъждане на разноски, за което представя списък.

Ответникът - директора на ТД С. морска на Агенция Митници, чрез юрк. Т. изразява искане жалбата да бъде оставена без уважение и спорното решение на директора на АМ да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 16 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от

фактическа страна следното:

На 12.03.2020 г. от вносителя В. БГ Е. пред ТД С. морска е декларирана за режим „допускане за свободно обращение“ замразено говеждо шкембе, 1150 колета, представляващи 23793.5 кг. бруто тегло и 23 000 кг. нето тегло с обща фактурна стойност 52 440 Е. и декларирана стойност на един килограм в размер на 4.46 лв. Деклариран е произход и доставка от Н. З., с условие на доставка С. В..

Във връзка с оформянето на вноса жалбоподателят е представил следните документи: фактура № 92000490 от 03.02.2020 г., опаковъчен лист 015868/1 от 14.12.2019 г., коносамент М.[ЕИК] от 19.12.2019г., застрахователен сертификат, Единен здравен документ за въвеждане, нареждане за проверка, платежни документи внесени държавни вземания, фактура за транспортни и др. разходи.

Констатирано е, че стоката е описана в придружаващите документи като говеждо шкембе на парчета, класирана в код по КН 05040000, код по Т. [ЕГН] с определена справедлива цена за ЕС за обезпечаване на вземанията 14,47 лв./кг нето тегло, приложимото мито 0% и ДДС - 20%.

Митническите органи са установили, че стоката попада в списъка на стоки с висок риск за финансовите интереси на ЕС, утвърден със заповед № ЗМФ-30/14.01.2020 г. на министъра на финансите.

С оглед на това е извършено сравнение между декларираната митническа стойност (4,50 лв./кг.) и справедливата цена за ЕС (14.47 лв./кг.), като на основание чл. 195 а), ал. 1 от ЗМ, митническите органи са изискали предоставяне на обезпечение в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки (14.47 лв./кг.) към момента на декларирането.

Във връзка с това жалбоподателят е информиран с писмо изх. №32-43036/07.02.2020 г., че за целите на даване на разрешение за вдигане на стоките по смисъла на чл. 195 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и на основание чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2447/2015 в 3-дневен срок от получаване на уведомлението трябва да учреди обезпечение в размер на 47 116,00 лв.

От страна на В. БГ Е. е предоставено обезпечение в указания размер и е генериран G. 20BG002000X060038.

На следващия ден, с писмо № 32-46190/11.02.2020г. вносителят е информиран, че е необходимо да довнесе обезпечение в размер на 323 лв., което той е направил и е генериран G. 20BG002000X060454.

От страна на митническите органи е извършена частична физическа проверка на декларираната стока, при която е установено, че стоката отговаря по вид, произход и е в срок на годност по етикет. От стоката не е взета мостра предвид естеството ѝ - замразен хранителен продукт. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол за извършена митническа проверка 20BG9940M006566 от 11.02.2020 г.

Митническите органи са приели, че са налице основателни съмнения, че декларираната стойност представлява цялата платена или подлежаща на плащане сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. В резултат на това са направили заключение за прилагането на разпоредбата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 г. на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби от Регламент (ЕС) № 952/2013 (Регламент за изпълнение (ЕС) №2015/2447).

Във връзка с това, с писмо № 32-45873/11.02.2020 г. от В. БГ Е. са изискани за

нуждите на допълнителната проверка документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката.

В отговор, в указания срок са представени 2 групи документ – основни и допълнителни, както следва:

1. Основни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоките:

- Проформа фактура № 1190103 от 20.12.2019 г. по договор № О 15868 между купувача (вносител) и продавача (VAN А., Б.), с което вносителът е договорил експедиция на един контейнер 40 говеждо шкембе на цена 2,3 Е./кг(С.), с време на товарене ноември/декември 2019 г.;

- Търговска фактура № 92000490 от 03.02.2020 г. между продавача (VAN А., Б.) и купувача (фирмата вносител) за сумата от 54337.50 евро за 23625 кг. нето тегло, съответно единичната цена е 2.30 евро/кг. (= 4.50лв./кг.).

- Нотификация за извършен банков превод S. от 29.01.2020 г. от вносителя към продавача (VAN А., Б.) без посочено основание в приложената търговска фактура, в размер на 108675.00 евро (единична цена 2.30 евро/кг./ договорени 2 контейнера);

- Застрахователна полица в размер на 57 172.50 евро. Пристанище на натоварване – Н., Н. З.. Застраховката е с 5% добавка от покупно-продажната цена. Като изпращач е посочена S. F. F. L.,NZ, а получател VAN А., ВЕ.;

- Коносамент М.[ЕИК]: Изпращач: S. F. F. L., NZ/ получател: по поръчка на В. БГ Е..

2. Допълнителна информация за сделката между купувача В. БГ Е. и изпращача VAN А. .

- Кореспонденция (превод) за уточняване параметрите на поръчката, оформлението на опаковката и цената на кг. Изпращачът VAN А., Б. предоставя на цена 2,30 Е./кг. 2x40 контейнера съдържащи по 1050 кашона говеждо шкембе;

- Договореността по условия на плащане: „както преди: пари в брой срещу документи“;

- Справка за материалните запаси по издадени фактури за периода януари 2019 – януари 2020 г. Средната продажна цена без ДДС варира около 5 лв.;

- Аналитична оборотна ведомост за синтетична сметка/подсметка отразяваща плащанията към VAN А., Белия за периода 01.07.2017 - 03.02.2020 г.

След анализ на представената информация за продажба на замразено шкембе митническите органи са установили продажна цена в порядъка от 4,75 лв. до 5,58 лв./кг без ДДС, при декларирана стойност на стоката при допускане до свободно обращение в размер на 4,50 лв./кг. Приели са, че няма обяснение как е формирана продажната цена при условие, че същата е внос от Н. З. и следва да включва направени разходи за транспорт на територията на Република България, разтоварване на стоката, съхранение в хладилни бази, начисляване на обичайна търговска надценка и др. обичайни разходи.

Извършени са статистически анализи от различни източници, от база данни „THESEUS“ към Европейската Комисия и наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (М.), като след допълнително извършен анализ на митническата стойност на стоки с код по КН 05040000, с произход Н. З. във всички държави-членки за 2019 г. митническите органи са установили, че митническата стойност на процесната стока е значително по-ниска от тази на стоките в останалите държави-членки. Конкретно за

Република България тя е най-ниска - 219.31EUR/100 кг. и е три пъти по-ниска от средната за всички държави-членки (591.22EUR/100кг.)

Направен е анализ на данните от „THESEUS“ към ЕК, съгласно който цената на процесната стока в България на кг. е значително по-ниска от справедливата цена за ЕС (14,47 лв./кг).

Изследване на справедливите цени в „THESEUS“, за код по КН 05040000 от Н. З. към периода на издаване на решението е показал, че страната с най-голям пазарен дял (39.50%) е България със средна цена 2.21 евро/кг, докато при вноса на стока със същия код по КН 05040000 във Франция, с приблизително същия пазарен дял (39.50%) средната цена за същия период е 9.40 евро/кг. Средната цена за стоките с най-нисък пазарен дял 4.24 % X. е в размер на 5.15 евро/кг. Справедливата цена за стоката със същия код по КН 05040000 към Съюза е 7.40 евро/кг. Във връзка с това е направено заключение, че цените на стоката от Н. З. към България са занижени повече от 3 пъти.

В процесното решение е посочено още, че наличните данни от националната Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (М.) в същото или приблизително същото време на износ от Н. З. показва, че митническата стойност на замразено шкембе на килограм е в порядъка от 3.91 лв./кг до 5.90 лв./кг и е значително по-ниска, в сравнение със справедливата цена „THESEUS“ на J. R. Centre (J.) към ЕК, с повече от 50% (т.е. под рисковия праг).

Европейската Комисия е разработила методология за оценка на „справедливи цени“, които са цените определени от Съвместния изследователски център на ЕК при прилагане на иновативни статистически методи, необходими на Европейската служба за борба с измамите (О.) и нейните партньори в държавите-членки за защита на финансовите интереси на ЕС - ефективен инструмент при установяване на възможни случаи на обявена по-ниска стойност на внасяните стоки.

С оглед данните от „THESEUS“ на J. R. Centre, че цената на посочената стока от Н. З. към България е занижена повече от 3 пъти, спрямо среднотатистическата цена за ЕС е посочено, че приемливото равнище за внос в ЕС не следва да се различава с повече от 50 % от среднотатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, поради което определената митническа стойност следва да бъде най-малко на или над праговото равнище, т.е. минимум 7,24 лв./кг.

След анализ на разпоредбите на чл.70 и чл.74 от Регламент (ЕС) № 952/ 2013 вр. чл.144, пар.2 на Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 митническият орган е направил заключение, че митническата стойност за стока с описание „замразено говеждо шкембе“ от Н. З. по М. 20BG002002024661R2/07.02.2020 г. следва да се определи на основание член 74, параграф 3 от МКС във връзка с член 144, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 г. Приел е, че независимо от представените от вносителя документи, които не доказват по недвусмислен начин коректността на декларираната митническа стойност, съмненията дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума не отпадат. Митническата стойност на стоката е определена в размер на 172 462,50 лв. (нето тегло 23 625 кг. x 7,30 лв./кг.).

По делото е приета и не е оспорена от страните ССЕ. Съгласно поставените задачи е установено, че плащането на декларираните в М. 20BG002002024661R2/07.02.2020 г. стоки е извършено по банков път от разплащателната сметка на В. БГ Е. в евро, открита в Банка Д.. Същото е извършено

предварително, след поръчката за доставка на стоката, преди същата да пристигне в България. Съгласно представения S., плащането е извършено на 29.01.2020 г. На следващо място, след подробен анализ на представените по делото доказателства е установено, че е налице пълно съответствие между платената цена за стоките и декларираната стойност по митническа декларация. От вещото лице е констатирано също, че размерът на реално платената и подлежаща на плащане цена по фактура № 92000490/03.02.2020 г. е 54 337,50 евро или 106 274,91 лв., а плащането по представения S. с посочени данни за Проформа фактура № 1190103, е отнесено към фактура № 92000490/03.02.2020 г.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, както и тези приобщени от страните в хода на съдебното производство.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима, и като такава следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19 от Закона за митниците орган, в обема на правомощията му. Издадено е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му.

В настоящия случай, за да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 дава възможност на митническите органи при основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Такава информация е изискана от В. БГ АД, но не е приета за достатъчна, поради което и на основание 195а от ЗМ е изискано предоставяне на обезпечение, в размер, осигуряващ заплащането на митническото задължение и другите вземания, които може да възникнат при вноса, изчислени на база справедливите цени за тези стоки към момента на декларирането.

Съгласно § 1, т. 40 от ДР на ЗМ, „справедливи цени“ са оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от С. база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено 4 последователни години. Справедливите цени се предоставят на разположение на държавите членки на Европейския съюз чрез системата „Т.“ (THESEUS) на Съвместния изследователски център на Европейската комисия. Видно от обжалвания акт е определена нова митническа стойност на процесната стока на основание чл. 74, § 1 и § 3 от МКС, във връзка с чл. 140 и чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447.

На основание чл. 70, пар. 1 и 2 от МКС, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или

подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Цитираната разпоредба е основния правен инструмент за определяне на митническата стойност на дадена стока при внос на територията на съюза. Определянето на друга митническа стойност на основание чл. 74, § 1, § 2 и § 3 от МКС или на основание чл. 140 и чл. 144 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 е по-скоро изключение и следва да се прилага единствено, когато такава не може да се определи съгласно чл. 70 от МКС.

Нито МКС, нито регламентите за изпълнение съдържат дефиниция на понятието „справедливи цени“, които биха могли да бъдат използвани за определяне на митническата стойност на дадена стока при внос на територията на ЕС. Цитираните актове на вторичното право на ЕС не предвиждат възможност отделните държави членки във вътрешното си законодателство да въвеждат (при това с актове на изпълнителната власт) алтернативни методи за определяне на митническата стойност на стоките, в това число да създават списъци на стоки с висок риск, за които е фиксирана минимална „справедлива цена“.

В разглеждания случай митническият орган на основание чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 е поискал от вносителя В. БГ АД допълнителна информация относно декларираната договорна стойност на внасяните стоки. От търговеца са представени фактури за осъществен внос на стоки от същия вид като процесната и търговска кореспонденция. Същите не са приети за достатъчни, защото според административния орган няма данни как е формирана продажната цена на стоката, предмет на осъществен внос. Анализирайки данните от системата „THESEUS“ за стоки с код 05040000 административният орган е приел, че цената на посочената стока, внос от Н. З. към България е занижена повече от 3 пъти спрямо средностатистическата цена за ЕС. Според ответника приемливото равнище за внос не следва да се различава с повече от 50 % от средностатистическия размер на покупните цени при вноса на стоки с еднакъв код. Така е мотивиран извод, че митническата стойност следва да се определи съгласно чл. 74, § 3 от МКС.

Съгласно цитираната разпоредба, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; и в) настоящата глава. Направена е и привръзка с чл. 144, § 1 и § 2 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447, съгласно които при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса може да се

използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности.

Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1, се използват други подходящи методи.

Въпреки обема на съобразителната част на оспорения акт, тя не дава възможност на съда да прецени как митническият орган е определил новата митническа стойност на процесната стока. Така доводът, че в случая чл. 74, § 2, б. „а” от МКС е неприложим, защото описанието на идентични стоки, декларирани в приблизително същия период, не включва изчерпателно описание на стоката, разфасовките, евентуални обработка (попарване) е недостатъчен. Според органа трябва да бъде безспорно установено, че стоките, използвани за сравнение по този метод са еднакви с процесните във всяко отношение – технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност, което не позволява определянето на митническата стойност по този метод. Очевидно е, че изброените критерии са неприложими към стоката сурово замразено говеждо шкембе.

Административният орган е отхвърлил и втория метод, посочен в чл. 74, § 2 от МКС, приемайки, че за да се използват данните за „сходни стоки” е необходимо да е налице информация за техните характеристики и съставни материали, които да им дават възможност да изпълняват същите функции като декларираните стоки и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение. Приемането на тези доводи би означавало при внос на всяка стока от животински или растителен произход да се извършва подробен химичен и структурен анализ. Само така биха могли да се установят нейните специфични характеристики. Не могат да намерят обяснение съжденията за съставните части на сурово говеждо шкембе, доколкото този продукт представлява животински орган, който, отделен от организма на телето, не би могъл да има отделни съставни части, които да го характеризират допълнително.

Безспорно е, че по силата на чл. 140 от Регламент за Изпълнение (ЕС) 2015/2447 ако съмненията относно декларираната митническа стойност не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. Преди обаче да пристъпи към определяне на митническата стойност по реда на чл. 74, § 3 от МКС, администрацията следва да изложи ясни, точни и разумни аргументи, защо същата не може да бъде определена по реда на някой от предвидените в § 2 методи. Аргумент в подкрепа на този извод е нормата на чл. 144, § 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447, където е предвидено, че при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса може да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности.

Излагането на необосновани аргументи за отхвърляне на методите за определяне на митническата стойност, заложили в чл. 74, § 2 от МКС, води до

извода, че, постановявайки оспорения акт, митническият орган е преследвал цел, различна от тази на закона. Съгласно диспозитива на неколккратно цитираното от ответника Решение от 16.06.2016 г. по дело С 291/15 на СЕС член 181а от Регламент (Е.) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 3254/94 на Комисията от 19 декември 1994 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи като разглежданата в главното производство, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, който фигурира в член 30 от Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г., когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със среднестатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническият орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки.

Анализът на цитираното решение в контекста на настоящия спор води до три заключения:

1. За да може митническата стойност на дадена стока, предмет на внос на територията на съюза, да се определи въз основа на договорната стойност на сходни стоки, а не по реда на чл. 70, § 1 от МКС, предвид декларирана необичайно ниска стойност, е необходимо да са налице две предпоставки: 1.1. Митническият орган да не оспорва автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод и 1.2. вносителят да не е представил доказателства и допълнителни сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки. В случая първата от тези две предпоставки е налице – по делото няма спор относно автентичността на фактурата за внос и осъществяването на банковия превод (потвърдено и в заключението на ССЕ). Втората предпоставка обаче не е налице. От В. БГ АД са представени фактури за закупени стоки, идентични с процесната и внесени в страната, малко преди да бъде извършен спорният внос. Налице е и търговска кореспонденция в тази връзка. Административният орган се е задоволил единствено да отбележи, че независимо от тях съмненията относно декларираната договорна стойност не отпадат, защото във фактурите не е посочен произходът на стоката „говеждо шкембе”. Нито в МКС, нито в регламентите за изпълнението му, нито в комбинираната номенклатура, са налични норми, съгласно които произходът на дадена стока, предмет на внос на територията на съюза, следва да бъде взет предвид при определяне на митническата стойност. Обстоятелства, влияещи при формирането на последната биха могли да бъдат: „сходство”, „идентичност”,

„внос през приблизително същия период” и т.н.

2. Според решението на СЕС е допустимо определяне на митническата стойност на внесени стоки да се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, предвиден в тогавашното законодателството на съюза (в член 30 от Регламент (Е.) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992, понастоящем чл. 74, § 2, б. „б” от МКС). Както беше посочено, административният орган е отхвърлил този метод, излагайки неприемливи от фактическа и правна гледна точка мотиви.

3. В оспореното решение са цитирани пар. 38 и 39 от решението на СЕС, като е посочено, че съгласно мотивите на СЕС, отхвърлянето на съмненията относно декларираната стойност се извършва при сравняване на средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. За целта се изследва справедливата цена, извлечена от информационната система „THESEUS“ и на J. R. Centre и се съблюдава рисков праг до 50 % от нейното равнище.

Оригиналният превод на текста на пар. 38 и 39 (публикувано на интернет-страницата на СЕС) от цитираното решение на СЕС гласи: „В това отношение, на първо място, що се отнася по-специално до основателността на разглежданите съмнения, следва да се отбележи, че видно от представената на съда преписка, в главното производство съответният митнически орган е приел декларираната договорна стойност на внесените стоки за изключително ниска в сравнение със средностатистическата стойност при вноса на сравними стоки. В настоящия случай изглежда, както подчертава Европейската комисия, че по отношение на някои от стоките — предмет на главното производство, декларираната цена е по-ниска от средностатистическата с повече от 50 % (38). При такива обстоятелства следва да се приеме, че разлика в цените като констатираната изглежда достатъчна, за да обоснове съмненията на митническия орган и отхвърлянето от негова страна на декларираната митническа стойност на разглежданите стоки (39).

Видно от горното е, че цитатът, използван в оспорения акт, няма нищо общо със съдържанието на оригиналния текст. СЕС е направил единствено извод, че основателни съмнения за декларираната договорна стойност могат да възникнат при положение, че същата е с повече от 50% по-ниска средностатистическата. СЕС не дава указание за използване на системата „THESEUS“ или за изследване на „справедлива” цена – понятие, което не е възприето в митническото законодателство на ЕС.

По изложените съображения се налага извод, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при неправилно приложение на материалния закон и подлежи на отмяна.

Основателна при този изход на спора е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените в производството разноски. Претендират се разноски в размер на 1 590,00 лв., от които държавна такса – 50,00 лв., възнаграждение за вещо лице 400 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 1 140,00 лв., съгласно приложен договор. От страна на процесуалния представител на ответника, в съдебно заседание на 03.02.2021 г. е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Настоящият състав намира, че същото не следва да бъде уважено, тъй като адвокатско възнаграждение е съобразно с материалния интерес и не превишава предвидения минимален размер в Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед на това ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски в размер на 1 590,00 лв.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - С. град, Трето отделение, 16 – ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на В. БГ Е., ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Л., Решение към митническа декларация М. 20BG002002024661R2/07.02.2020 г. с рег. № 32-163728/10.06.2020 г. на директора на Териториална дирекция С. морска на Агенция Митници.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на В. БГ АД с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 1 590,00 (хиляда петстотин и деветдесет) лв. Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Съдия: